

สาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ คำสอน เรื่อง วันคริสต์มาส	
ออกแบบโดย ครูภูมิตรี พงศพัฒนสุข	โรงเรียน ลาซาลโชติรวินนครสวรรค์
วันที่	27 กุมภาพันธ์ 2017

1. การให้ภาพรวม

1.1 วัตถุประสงค์ (Objectives)

- นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราวย่อๆเกี่ยวกับการมาบังเกิดของพระเยซูเจ้าได้
- นักเรียนเข้าใจความหมายของการบังเกิดของพระเยซูเจ้าได้

1.2 ความจำเป็น (Needs)

- นักเรียนซาบซึ้งถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์

1.3 หัวข้อและเนื้อหา (Range)

- ประวัติและความหมายการมาบังเกิดของพระเยซูเจ้า

1.4 การสร้างความสนใจ (Interest)

- เปิดเพลง “พระทรงบังเกิด”

1.5 เวลา (Time)

- 4 คาบเรียน

2. การประเมินและวัดผล

- สังเกตจากการตอบคำถาม
- ตรวจการทำการ์คหวยพรถึงคนที่รัก
- สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติพระเยซูเจ้าทรงบังเกิด

3. การสร้างบรรยากาศ

คาบที่ 1

- ให้นักเรียนร้องเพลง “พระทรงบังเกิด” และ “We wish you a Merry Christmas”

4. การนำเสนอบทเรียน

4.1.1 การสร้างประสบการณ์ (See)

- ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยกันตอบโดยใช้คำถามว่า
 - 1) ถ้าพูดถึงวันคริสต์มาสนักเรียนคิดถึงอะไรเป็นอันดับแรกเพราะอะไร?
- ให้อาสาสมัครนักเรียนมาเล่าเรื่องการประสูติของพระเยซูเจ้าตามที่นักเรียนเคยได้ยินมา

4.1.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- ครูให้นักเรียนดู Clip VDO เกี่ยวกับการมาบังเกิดของพระเยซูเจ้า

4.1.3 การลงมือปฏิบัติ (Act)

- ครูอธิบายเนื้อหาที่อยู่ในบทเพลง “พระทรงบังเกิด” และสอนให้นักเรียนร้องเพื่อสรรเสริญพระเยซู

5.1 การไตร่ตรองก่อนสิ้นคาบ

- นักเรียนทำอะไรบ้างในวันคริสต์มาส?

คาบที่ 2

4.2.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- ครูอ่านบทพระวรสารให้นักเรียนฟัง โดยอ่านเสมือนการเล่านิทาน

บทพระวรสาร นักบุญลูกา บทที่ 1: 26 - 38

บทพระวรสารสั้นๆ เพื่อการจดจำ: “มารีย์เอ๋ยอย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่พระเจ้าทรงโปรดปรานแล้ว คุณเกิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู”

ทำนายเรื่องกำเนิดของพระเยซู

(26)เมื่อถึงเดือนที่หก พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์กาเบรียลนั้นให้มายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลี ชื่อนาซาเร็ธ (27)มาถึงหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง ที่ได้หมั้นกันไว้กับชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ เป็นคนในเชื้อวงศ์ดาวิด หญิงพรหมจารีนั้นชื่อมารีย์ (28)ทูตสวรรค์เข้าบ้านมาถึงหญิงพรหมจารีนั้น แล้วว่า “เธอ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานมากจงจำเริญเถิด พระเป็นเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอ” (29)ฝ่ายมารีย์ก็ตกใจเพราะคำของทูตนั้น และรำพึงว่า คำที่ทักทายนั้นจะหมายว่าอะไร (30)แล้วทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่เธอว่า “มารีย์เอ๋ยอย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่พระเจ้าทรงโปรดปรานแล้ว (31)ดูเถิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู” (32) “บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะทรงเรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุดพระเจ้าจะทรงประทานพระที่นั่งของดาวิดพรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน (33)และท่านจะครอบครองพงศ์พันธุ์ของยาโคบสืบไปเป็นนิตย์ และแผ่นดินของท่าน จะไม่รู้จักสิ้นสุดเลย” (34)ฝ่ายมารีย์ทูลทูตสวรรค์นั้นว่า “เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปอย่างไร เพราะข้าพเจ้า ยังหาได้ร่วมกับชายไม่” (35)ทูตสวรรค์จึงตอบนางว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอและฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมานั้นจะได้เรียกว่าวิสุทธิ และเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า (36)ดูซิ ถึงนางเอลิซาเบธญาติของเธอชราแล้ว ก็ยังตั้งครรภ์มีบุตรเป็นชายด้วย (37)เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไม่ได้” (38)ส่วนมารีย์จึงทูลว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นทาสีของพระเป็นเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำของท่าน” แล้วทูตสวรรค์นั้นจึงจากเธอไป

- ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น โดยมีคำถาม ดังนี้
 - 1) ถ้านักเรียนเป็นพระนางมารีอา นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อเทวดามาแจ้งข่าวว่าพระนางมารีอาจะตั้งครรภ์?
 - 2) ถ้านักเรียนเป็นนักบุญโยเซฟ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าพระแม่มารีอาตั้งครรภ์?
- ครูอธิบายตามความหมายตามแนวทางบทเทศน์คุณพ่อชัชยะ กิจสวัสดิ์

อธิษฐานภาวนา

- ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง “พระเจ้าทรงบังเกิด” อย่างตั้งใจ

4.2.3 การลงมือปฏิบัติ (Act)

- ให้นักเรียนวาดภาพ/ ระบายสี รูปแม่พระกับพระเยซู พร้อมอธิบายความหมายด้วยถ้อยคำของตนเอง

5.2 การไต่ตรองก่อนสิ้นคาบ

- นักเรียนรู้สึกต่อแม่พระและพระเยซูอย่างไร?

คาบที่ 3-4

4.3.1 การสร้างประสบการณ์ (See)

- ครูถามนักเรียน “นักเรียนคลอดที่ไหน? ทำไมคุณพ่อคุณแม่จึงพานักเรียนไปคลอดที่นั่น?”

4.3.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- ครูเล่าบทพระวรสารให้นักเรียนฟัง ในลักษณะเป็นนิทาน

บทพระวรสาร นักบุญลูกา บทที่ 2: 1 - 14

บทพระวรสารสั้นๆ เพื่อการจดจำ: พระสิริรุ่งโรจน์จึงมีแต่พระเจ้าในสวรรค์สูงสุด และบนแผ่นดิน
สันติจึงมีแก่นมนุษย์ที่พระองค์โปรดปราน

พระกำเนิดของพระเยซู

(1)ครั้งนั้น พระจักรพรรดิออกัสตัสทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้มีการสำรวจสำมะโนประชากรทั่วจักรวรรดิโรมัน (2)การสำรวจสำมะโนประชากรครั้งแรกนี้มีขึ้นเมื่อคีรีนีอัสเป็นผู้ว่าราชการแคว้นซีเรีย (3)ทุกคนต่างไปลงทะเบียนในเมืองของตน (4)โยเซฟออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลีไปยังเมืองของกษัตริย์ดาวิดชื่อเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด (5)ท่านไปลงทะเบียนพร้อมกับพระนางมารีย์ ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ (6)ขณะที่อยู่ที่นั่น ก็ถึงกำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล (7)พระนางประสูติพระโอรสองค์แรกทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีที่ในห้องพักแรมเลย (8)ในบริเวณนั้นมีคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งอยู่กลางแจ้ง กำลังเฝ้าฝูงแกะในยามกลางคืน (9)ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าปรากฏองค์ต่อหน้าเขา และพระสิริของพระเจ้าก็ส่องแสงรอบตัวเขา คนเลี้ยงแกะมีความกลัวอย่างยิ่ง (10)แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่เขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมาบอกท่านทั้งหลาย เป็นข่าวดีที่จะทำให้ประชาชนทุกคนยินดีอย่างยิ่ง (11)วันนี้ ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว พระองค์คือพระคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า (12)ท่านจะรู้จักพระองค์ได้จากเครื่องหมายนี้ ท่านจะพบ

กุมารคนหนึ่ง มีผ้าพันกายนอนอยู่ในรางหญ้า” (13)ทันใดนั้น ทูตสวรรค์อีกจำนวนมากปรากฏมาสมทบกับทูตสวรรค์องค์นั้น ร้องสรรเสริญพระเจ้าว่า (14)พระสิริรุ่งโรจน์จงมีแก่พระเจ้าในสวรรค์สูงสุด และบนแผ่นดินสันติจงมีแก่นุชนุษย์ที่พระองค์โปรดปราน

- ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น โดยมีคำถาม ดังนี้
 - 1) ถ้านักเรียนเป็นเจ้าของโรงแรม นักเรียนจะให้ที่พักกับนักบุญยอแซฟและพระแม่มาเรียหรือไม่? เพราะเหตุใด?
 - 2) ถ้านักเรียนอยู่ในเหตุการณ์ และเห็นพระเยซูเจ้านอนอยู่ในรางหญ้านักเรียนจะทำอย่างไร? เพราะเหตุใด?
- ครูอธิบายความหมายเพิ่มเติมถึงความหมายของพระวรสาร โดยอาจพิจารณาจากบทเทศน์ของคุณพ่อชัยยะกิจสวัสดิ์

อธิษฐานภาวนา

- ครูนำนักเรียนไปร้องเพลง “พระทรงบังเกิด”

4.3.3 การลงมือปฏิบัติ (Act)

- ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง “การกำเนิดของพระเยซู” โดยครูกำหนดตัวละครแล้วให้นักเรียนเลือกเองแล้วให้นักเรียนตอบว่า ทำไมถึงชอบตัวละครตัวนี้เพราะเหตุใด? เพื่อเตรียมตัวแสดงในครั้งต่อไป
- ให้นักเรียนแสดงละครและแบ่งปันความรู้สึก
- ให้นักเรียนทำการ์ดอวยพรเพื่อส่งต่อให้กับคนที่พระเยซูทรงรัก

5.3 การไตร่ตรองก่อนจบคาบเรียน

- การบังเกิดของพระเยซูเจ้ามีความหมายต่อนักเรียนอย่างไร?
- นักเรียนมอบความรักให้กับผู้อื่นอย่างไร เพื่อให้ทุกวันเป็นวันคริสต์มาส?

6. สื่อการเรียนการสอน

- Clip VDO พระเยซูเจ้าทรงบังเกิด
- Clip VDO เพลง “พระทรงบังเกิด”
- Clip VDO เพลง “We wish you a Merry Christmas”
- หนังสือพระคัมภีร์

7. การเตรียมตัวของครู

- อ่าน ศึกษาและรำพึงบทเทศน์คุณพ่อชัชยะ กิจสวัสดิ์ เรื่อง
 1. ทูตสวรรค์แจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า (ลก 1:26-38)
 2. การประสูติของพระเยซูเจ้า (ลก 2:1-14)

ทูตสวรรค์แจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า

ข่าวดี ลก 1:26-38

²⁶เมื่อนางเอลีซาเบธตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้วพระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อเมืองนาซาเร็ธ ²⁷มาพบหญิงพรหมจารีคนหนึ่งซึ่งหมั้นอยู่กับชายชื่อโยเซฟ ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด หญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อมารีย์ ²⁸ทูตสวรรค์เข้าไปในบ้านกล่าวกับพระนางว่า จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน” ²⁹เมื่อทรงได้ยินถ้อยคำนี้ พระนางมารีย์ทรงวุ่นวายพระทัยมากทรงถามพระองค์เองว่า คำทักทายนี้หมายความว่าอะไร ³⁰แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่พระนางว่า “มารีย์ อย่ากลัวเลย ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน ³¹ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่าเยซู ³²เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้สูงสุดจะทรงเรียกเขาเป็นบุตรของพระองค์ พระเจ้าจะประทานพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษให้แก่เขา ³³เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไปและพระอาณาจักรของเขาจะไม่สิ้นสุดเลย” ³⁴พระนางมารีย์จึงทรงถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้อย่างไรเพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” ³⁵ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอานุภาพของพระเจ้าผู้สูงสุดจะแผ่ปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า” ³⁶คูซิ เอลีซาเบธ ญาติของท่าน ทั้ง ๆ ที่ชราแล้ว ก็ยังตั้งครรภ์บุตรชาย ใคร ๆ ก็คิดว่านางเป็นหมั้น แต่นางก็ตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว ³⁷เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้” ³⁸พระนางมารีย์จึงตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” แล้วทูตสวรรค์ก็จากพระนางไป

เมื่อเอลีซาเบธซึ่งเป็นมารดาของยอห์นผู้ทำพิธีล้างตั้งครรภ์ได้หกเดือน พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี เพื่อแจ้งข่าวแก่หญิงพรหมจารีผู้เป็นคู่หมั้นของโยเซฟ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดาวิดหญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อ **มารีย์** คำแรกที่ทูตสวรรค์กาเบรียลกล่าวทักทายพระแม่มารีย์คือ “จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน” (ลก 1:28) คำ “โปรดปราน” ตรงกับภาษากรีก

charitoō (คาริโตโอ) ซึ่งพบอีกเพียงครั้งเดียวในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวเอเฟซัส (อฟ 1:6) ความหมายคือ “ให้เปล่า ๆ” และต่อมาใช้เพื่อหมายถึง “พระหรรษทาน”

เมื่อพระแม่มารีย์เปี่ยมด้วยพระหรรษทานเช่นนี้ ทำไมพระนางจึงวุ่นวายพระทัยยิ่งนักเมื่อได้ยินคำ ทักทายของทูตสวรรค์? (ลก 1:29) เหตุผลแรกอาจเป็นเพราะความสุภาพต่อมตนของพระนางเอง “ทำไมต้อง เป็นข้าพเจ้า? ข้าพเจ้าแสนจะต่ำต้อย ทำไมพระองค์จึงโปรดปรานข้าพเจ้า!” เหตุผลอีกประการหนึ่งคงเป็น เพราะพระนางตระหนักดีว่าชะตากรรมของผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานและเลือกสรรนั้นเป็นอย่างไร? ชาวยิวคือ ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร แต่ตลอดสามพันปีที่ผ่านมา พวกเขาต้องทนทุกข์ยิ่งกว่าชนชาติอื่นใด และเกือบ ถูกพวกนาซีฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง นี่คือสาเหตุที่ทำให้พระแม่กลัวและวุ่นวายพระทัย จนทูตสวรรค์ต้องปลอบใจว่า “มารีย์ อย่ากลัวเลย” พร้อมกับกล่าวย้ำอีกครึ่งหนึ่งว่า “ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรด ปราน” (ลก 1:30)

พร้อมกันนี้ ทูตสวรรค์กาเบรียลได้แจ้งข่าวสำคัญแก่พระแม่มารีย์ 2 ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรก เกี่ยวข้องกับพระแม่เอง กล่าวคือ

1. **พระแม่จะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง** และเป็นเพราะข่าวนี้เองที่ทำให้พระนางถามว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้อย่างไรเพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” จะเห็นว่าพระนางไม่ได้สงสัยในคำพูด ของทูตสวรรค์ แต่สงสัยตัวเองว่าจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรได้อย่างไรในเมื่อยังเป็นพรหมจารีอยู่ ผิดกับเศ คคาริยาห์ที่ทูลถามทูตสวรรค์กาเบรียลว่า “ข้าพเจ้าจะแน่ใจเรื่องนี้ได้ได้อย่างไร ข้าพเจ้าชราแล้ว และภรรยาของ ข้าพเจ้าก็อายุมากแล้วด้วย” จนทูตสวรรค์ต้องดำนิว่า “ข้าพเจ้าคือกาเบรียลซึ่งเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาพบกับท่านและนำข่าวดีนี้มาแจ้งให้ท่านทราบ แต่ท่านไม่เชื่อคำของข้าพเจ้า ซึ่งจะเป็น จริงเมื่อถึงเวลากำหนด ดังนั้น ท่านจะเป็นไปจนถึงวันที่เหตุการณ์นี้จะจริง” (ลก 1:18-20)

สิ่งที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือลูกาเป็นแพทย์ และพยายาม “ค้นคว้าเรื่องราวทั้งหมดตั้งแต่ต้นอย่าง ละเอียด” (ลก 1:3) ท่านควรจะบันทึกกระบวนการให้กำเนิดบุตรในเชิงวิทยาศาสตร์ดังที่แพทย์ทั่วไปพึงกระทำ แต่กลับกลายเป็นว่าท่านบันทึกคำสนทนาระหว่างทูตสวรรค์กาเบรียลและพระแม่มารีย์เกี่ยวกับการให้กำเนิด บุตรที่ไม่เหมือนใครในโลกนี้ไว้อย่างละเอียด นั่นคือ “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอานูภาพของ พระผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระ เจ้า” (ลก 1:35) นั่นคือ ท่านค้นคว้าและยืนยันในฐานะแพทย์ว่า พระกุมารทรงบังเกิดด้วยฤทธิ์อำนาจของพระ จิตเจ้า

2. **พระแม่จะตั้งชื่อบุตรที่เกิดมาว่า “เยชู”** ซึ่งตรงกับภาษาฮีบรู *Joshua* (โยชูวา) อันหมายถึง “**พระเยโฮวาห์คือผู้ช่วยให้รอด**”

ประเด็นที่สอง เกี่ยวกับ “**บุตร**” ของพระแม่ คือ

1. **เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่** (ลก 1:32)
2. **เขาจะได้ชื่อว่าบุตรของผู้สูงสุด** ตามความคิดของชาวยิว “บุตร” คือ “สำเนา” (copy) ของบิดาและมีคุณสมบัติทุกประการที่บิดามี ในกรณีนี้บิดาคือ “**ผู้สูงสุด**” หรือ *hupsistos* (ฮุพซิสตอส) ในภาษากรีก ซึ่งหมายถึง “**พระยาห์เวห์**” เพราะฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมาจึงมีคุณสมบัติทุกประการที่พระยาห์เวห์ทรงมี
3. **เขาจะได้รับพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษของเขา** ซึ่งเท่ากับว่าพระองค์คือผู้สืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดาวิด
4. **เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไป** นั่นคือพระองค์จะเป็นกษัตริย์ปกครองชาวอิสราเอลชั่วนรันดร
5. **พระอาณาจักรของเขาจะไม่สิ้นสุดเลย** ซึ่งเป็นการทำให้คำพยากรณ์ของประกาศนาธานที่กล่าวแก่กษัตริย์ดาวิดสำเร็จลุล่วงไป นั่นคือ “**ราชวงศ์และอาณาจักรของท่านจะมั่นคงอยู่ต่อหน้าเราตลอดไป อำนาจปกครองของท่านจะตั้งมั่นอยู่ตลอดไป**” (2 ซมอ 7:16)

แม้ทูตสวรรค์กาเบรียลจะไม่ได้กล่าวออกมาตรง ๆ แต่จากเนื้อหาของข่าวที่แจ้งแก่พระแม่มารีย์ดังกล่าวมาแล้ว เราไม่มีทางเลือกสรูปเป็นอื่นได้เลยนอกจาก “**พระกุมารที่กำลังจะประสูติมานี้คือพระเมสสิยาห์ และทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด !**”

พระเจ้าทรงแจ้งแผนการและวัตถุประสงค์ของพระองค์ในการไถ่กู้มนุษยชาติให้พระแม่มารีย์ทราบแล้ว ขาดเพียงสิ่งเดียวคือ “**ความยินยอม**” จากพระแม่ ทั้ง ๆ ที่ทรงกลัวและวุ่นวายพระทัย แต่พระแม่ก็ทรงตัดสินใจ พระทัยเด็ดขาด ตอบทูลของพระเจ้าว่า “**ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด**” (ลก 1:38)

พระกุมารกำลังจะประสูติแล้ว... เราจะตอบรับความโปรดปรานและพระพรพรทานเช่นเดียวกับพระแม่มารีย์ แล้วทูลเชิญพระองค์เข้ามาในหัวใจของเรา... หรือเราจะใจดำทิ้งพระองค์ให้หนาวเหน็บอยู่ในถ้ำเลี้ยงสัตว์ ก็เลือกเอา !

การประสูติของพระเยซูเจ้า

ข่าวดี ลก 2:1-14

¹ครั้งนั้น พระจักรพรรดิออกัสตัสทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้มีการสำราจสำมะโนประชากรทั่วจักรวรรดิโรมัน ²การสำราจสำมะโนประชากรครั้งนี้มีขึ้นเมื่อคีรีนีอัสเป็นผู้ว่าราชการแคว้นซีเรีย ³ทุกคนต่างไปลงทะเบียนในเมืองของตน ⁴โยเซฟออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลีไปยังเมืองของกษัตริย์ดาวิดชื่อเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด ⁵ท่านไปลงทะเบียนพร้อมกับพระนางมารีย์ ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ ⁶ขณะที่อยู่ที่นั่น ก็ถึงกำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล ⁷พระนางประสูติพระโอรสองค์แรกทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีที่ในห้องพักแรมเลย ⁸ในบริเวณนั้นมีคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งอยู่กลางแจ้ง กำลังเฝ้าฝูงแกะในยามกลางคืน ⁹ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าปรากฏองค์ต่อหน้าเขา และพระสิริของพระเจ้ายิ่งส่องแสงรอบตัวเขา คนเลี้ยงแกะมีความกลัวอย่างยิ่ง ¹⁰แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่เขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมาบอกท่านทั้งหลาย เป็นข่าวดีที่จะทำให้ประชาชนทุกคนยินดีอย่างยิ่ง ¹¹วันนี้ ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว พระองค์คือพระคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า ¹²ท่านจะรู้จักพระองค์ได้จากเครื่องหมายนี้ ท่านจะพบกุมารคนหนึ่ง มีผ้าพันกายนอนอยู่ในรางหญ้า” ¹³ทันใดนั้น ทูตสวรรค์อีกจำนวนมากปรากฏมาสมทบกับทูตสวรรค์องค์นั้น ร้องสรรเสริญพระเจ้าว่า ¹⁴พระสิริรุ่งโรจน์จงมีแก่พระเจ้าในสวรรค์สูงสุด และบนแผ่นดิน สันติจงมีแก่มนุษย์ที่พระองค์โปรดปราน

“พระจักรพรรดิออกัสตัสทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้มีการสำราจสำมะโนประชากรทั่วจักรวรรดิโรมัน” (ลก 2:1) โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ เพื่อประเมินภาษีและเกณฑ์ทหาร แต่เนื่องจากชาวิวได้รับยกเว้นไม่ต้องเกณฑ์ทหาร การสำราจสำมะโนประชากรในปาเลสไตน์จึงเป็นไปเพื่อจัดเก็บภาษีเท่านั้น มีการค้นพบกระดาษโบราณ (papyrus) จำนวนมากตามหัวเมืองและหมู่บ้านในอียิปต์ซึ่งบันทึกการสำราจสำมะโนประชากรในอียิปต์ตั้งแต่ ค.ศ. 20 จนถึง ค.ศ. 270 ไว้อย่างละเอียด จนสามารถอนุมานได้ว่ามีการสำราจสำมะโน

ประชากรทุก 14 ปี สิ่งที่เกิดขึ้นในอียิปต์ย่อมเกิดขึ้นในซีเรียและปาเลสไตน์ด้วย เพราะทั้งอียิปต์และซีเรียต่างอยู่ภายใต้จักรวรรดิโรมันเดียวกัน และปาเลสไตน์สมัยนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของแคว้นซีเรีย หากถือรอบ 14 ปีเป็นเกณฑ์ แล้วนับย้อนหลังจากปี ค.ศ. 20 ที่พบบันทึกการสำรวจสำมะโนประชากรจีนไปจะตรงกับ ค.ศ. 6 หรือไม่กี่ปีที่ 8 ก่อน คริสตศักราช ลูการะบุว่า “การสำรวจสำมะโนประชากรครั้งแรกมีขึ้นเมื่อคิรีนีอัสเป็นผู้ว่าราชการแคว้นซีเรีย” (ลก 2:2) ประวัติศาสตร์บันทึกไว้ว่า คิรีนีอัสเป็นผู้ว่าราชการแคว้นซีเรียปี ค.ศ. 6 หากพระเยซูเจ้าประสูติในปีนี้ก็เท่ากับว่า “ปีคริสตศักราช” เกิดก่อนพระองค์ประสูติถึง 6 ปี

อย่างไรก็ตาม ประวัติศาสตร์บันทึกไว้อีกเช่นกันว่า ก่อนคิรีนีอัสดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ เขาเคยรับราชการในแคว้นซีเรียระหว่าง 10 ถึง 7 ปีก่อนคริสตศักราช การสำรวจสำมะโนประชากรครั้งแรกทั่วจักรวรรดิโรมันจึงน่าจะเกิดขึ้นในปีที่ 8 ก.ศ. อันเป็นปีที่ทรงประสูติ สันนิษฐานว่าลูกาคงคลาดเคลื่อนที่ระบุว่าคิรีนีอัสเป็นผู้ว่าราชการทั้ง ๆ ที่ขณะนั้นเขาเป็นเพียงข้าราชการคนหนึ่ง

จาก papyrus ที่ค้นพบในอียิปต์ เรายังพบบันทึกดังนี้ “ไคยัส วิบีอุส แมกซิมุส ผู้ว่าราชการแห่งอียิปต์ มีคำสั่งว่า เนื่องจากถึงกำหนดสำรวจสำมะโนประชากรทุกหลังคาเรือน ทุกคนที่อาศัยอยู่นอกถิ่นกำเนิดไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม ต้องกลับบ้านเกิดของตนเพื่อลงทะเบียน และดูแลการเพาะปลูกในที่ดินของตนด้วยความขยันหมั่นเพียร ” แน่แน่นอนว่าชาวยิวซึ่งนับถือบรรพบุรุษตามตระกูลทั้งสิบสองอย่างเคร่งครัดอยู่แล้ว ย่อมต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน นั่นคือ กลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอนที่เป็นศูนย์กลางของบรรพบุรุษเพื่อลงทะเบียนสำมะโนประชากร “โยเซฟจึงต้องออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลีไปยังเมืองของกษัตริย์ดาวิดชื่อเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด ท่านไปลงทะเบียนพร้อมกับพระนางมารีย์ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์” (ลก 2:4-5)

การ “เดิน” ทางจากนาซาเร็ธถึงเบธเลเฮมระยะทาง 130 กิโลเมตรนั้น ถือว่าไกลมากสำหรับหญิงที่กำลังตั้งครรภ์ ยิ่งไปกว่านั้น เมืองเบธเลเฮมยังพลุกพล่านไปด้วยผู้คน จนกระทั่งไม่มีห้องว่างแม้แต่ห้องเดียวสำหรับโยเซฟและพระนางมารีย์ผู้กำลังจะคลอดบุตร เหลือเพียงทางเล็กละแวก นั่นคือ เสาที่ปักซึ่งเป็นที่เลี้ยงสัตว์ โดยผู้ปักแรมต้องนำอาหารติดตัวมาเอง สิ่งที่เจ้าของเตรียมไว้ให้มีเพียงหญ้าแห้งสำหรับสัตว์ และไฟสำหรับปรุงอาหาร

“ขณะที่อยู่ที่นั่น ก็ถึงกำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล พระนางประสูติพระโอรสองค์แรก ทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้า” (ลก 2:6-7) “ผ้าพันพระวรกาย” เป็นผ้าที่เหลื่อมจัตุรัส ที่มุมหนึ่งมีริ้วผ้ายาวคล้ายผ้าพันแผลเย็บติดอยู่ ทารกถูกห่อหุ้มด้วยผ้าจัตุรัสแล้วพันด้วยริ้วผ้ารอบ

กายอีกทีหนึ่ง คำว่า “รางหญ้า” (phatné – ฟัทเน) ตามรากศัพท์หมายถึงสถานที่สำหรับให้อาหารสัตว์ จึงอาจหมายถึง “คอกสัตว์” หรือ “รางหญ้า” เองก็ได้

ณ “รางหญ้า” นี้เองที่พระกุมารได้ถือกำเนิดขึ้นมา เพราะเบธเลเฮมพลุกพล่านเกินกว่าจะมีที่ว่างสำหรับพระองค์ ที่น่าเศร้าใจยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ทุกวันนี้พระกุมารยังต้องเผชิญกับปัญหาเก่าซ้ำซาก นั่นคือ หัวใจทั้ง 4 ห้องของเราพลุกพล่านจนไม่มีที่ว่างสำหรับพระองค์ คำคืนวันพระคริสตสมภพนี้ เราจะหาห้องว่างสักห้องให้พระกุมารพำนักบ้างไม่ได้เสียหรือ ?

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าปรากฏองค์ต่อหน้าคนเลี้ยงแกะกล่าวว่า “เรานำข่าวดีมาบอกท่านทั้งหลาย เป็นข่าวดีที่จะทำให้ประชาชนทุกคนยินดีอย่างยิ่ง วันนี้ ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว พระองค์คือพระคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า” (ลก 2:9-11) น้าอัสจรรยาที่ “คนเลี้ยงแกะ” คือบุคคลกลุ่มแรกที่ทราบข่าวดีเรื่องการประสูติของ “พระผู้ไถ่” เพราะว่าเป็นสายตาของคนเคร่งศาสนาอย่างพวกฟาริสี พวกเขาคือ “คนบาป” ผู้ต่ำต้อยและน่ารังเกียจที่ไม่ยอมล้างมือก่อนกินอาหารตามธรรมเนียม นอกจากนี้ เป็นไปได้ว่าคนเลี้ยงแกะเหล่านี้อาจเป็นคนของพระวิหารซึ่งมักนำฝูงแกะมาเลี้ยงตามทุ่งหญ้าใกล้เบธเลเฮม เพื่อใช้ถวายบูชาแด่พระเจ้าทุก ๆ วันในพระวิหาร หากเป็นเช่นนี้จริงย่อมเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างยิ่งที่ “คนบาปผู้เลี้ยงแกะสำหรับถวายบูชาแด่พระเจ้า” ได้ทราบข่าวดีเรื่องการประสูติของพระกุมารผู้ทรงบังเกิดมาเพื่อเป็น “ลูกแกะของพระเจ้า ผู้พลีพระชนม์เพื่อยกบาปของโลก”

เป็นธรรมเนียมของชาวตะวันออก ที่นิยมจัดหานักร้องมาชุมนุมกันที่บ้านเพื่อร้องเพลงต้อนรับเด็กเกิดใหม่ แต่ในเบธเลเฮม พระกุมารไม่มีบ้าน และอยู่ต่างเมืองอย่างนี้จะหานักร้องจากที่ไหน ? ทว่าสิ่งที่พระกุมารได้รับเป็นการชดเชยกลับยิ่งใหญ่มากกว่ามาก เหตุว่า “ทูตสวรรค์จำนวนมากปรากฏมา ร้องสรรเสริญพระเจ้าว่า พระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระเจ้าในสวรรค์สูงสุด และบนแผ่นดิน สันติจงมีแก่มนุษย์ที่พระองค์โปรดปราน” (ลก 2:13-14) บทเพลงนี้ช่างไพเราะและฟังแล้วช่างสุขใจ ชนิดที่ไม่มีผู้ใดในโลกนี้สามารถขับร้องได้เสมอเหมือน เว้นแต่ผู้นั้นจะมี “สันติสุข” ในจิตใจดังเช่นบรรดาทูตสวรรค์ สันติสุขซึ่งพระกุมารเท่านั้นสามารถให้ได้ สุขสันต์วันคริสต์มาส

%%%%%%%%%